

לעילוי צימית ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת - 4:09

זמן קריאת שמע/מ"א - 8:53

זמן קריאת שמע/הגד"א - 9:29

סוף זמן תפילה/הגד"א - 10:15

שקיעת החמה ליום השבת - 4:27

מוצש"ק צא"כ / מעריב - 5:17

צא"כ / לרביעית תש"ג - 5:39

Courtesy of MyZamim.com

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת וישב - כ"ד כסלו תשע"ג **Shabbos Parshas Vayeshev - December 8, 2012**

לקחי חיים ודברי התעוררות צדקו עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

וישב יעקב וגו' אלה תולדות יעקב יוסף וגו' (ל-א) - במה משמש יוסף בשמנו של עשו

כתב רש"י, "וישב יעקב, הפשתני הזה נכנסו גמליו טעונים פשתן, הפחמי תמה אנה יכנס כל הפשתן הזה, היה פיקח אחד משיב לו, ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו, כך יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה, תמה ואמר מי יכול לכבוש את כולו, מה כתיב למטה, אלה תולדות יעקב יוסף, וכתבו, והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש, ניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושורף את כולם".

וכעין זה מה שכתב רש"י על הפסוק "ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף, ויאמר יעקב אל לבן, שלחני ואלכה וגו'" (לעיל ל' כ"ה), "כאשר ילדה רחל את **יוסף** - משגולד **שטנו של עשו** (ומבטל את כוחו), שנאמר 'והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש', אש בלא להבה אינו שולט למרחוק, משגולד יוסף, בטח יעקב בהקדוש ברוך הוא ורצה לשוב".

ויש להבין, במה משמש יוסף כשטנו של עשו? ויש לבאר, בהקדם דברי ה"עדות **דבש**" (ח"ב, סוף דרוש י"ג), על הפסוק "והיה בית יעקב אש וגו' ובית עשו לקש, וירקו בהם ואכלום וגו'", שכתב, "אמנם 'בית יעקב אש' (שדולק בהם ואוכל אותם) הוא על ידי תורה, ד'הלא כה דברי כאש נאום ה' וכו', ומבואר, שכוחו של יעקב נגד עשו, הוא מצד עמלו בתורה, וכדאיתא במדרש (בראשית רבה ס"ה כ'), "הקול קול יעקב וגו', בשעה שיעקב מצפצף בקולו, אין הידים ידי עשו שולטות, א"ר אבא בר כהנא, נתכנסו כל עובדי כוכבים אצל בלעם הרשע, אמרו לו, תאמר שאנו יכולים להזדווג לאומה זו, אמר, לכו וחזרו על בתי מדרשות שלהן, ואם מצאתם שם תינוקות מצפצפים בקולן אין אתם יכולים להזדווג להם, שכך הבטיחון אביהן ואמר להם 'הקול קול יעקב וגו', בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי מדרשות, אין הידים ידי עשו יכולים להם וכו'". ולפ"ז אפשר לבאר, במה משמש יוסף כשטנו של עשו, והוא זה: קנאים את דברי רש"י על הפסוק "וישראל אהב את יוסף מכל בניו, כי בן זקונים הוא לו וגו'" (בראשית ל"ז ג'), שכתב, "בן זקונים הוא לו - ואונקלוס תירגם, בר חכים הוא ליה, שכל מה שלמד משם ועבר מסר לו", והיינו, שיעקב מסר לו את כל תורתו, ואם כן, י"ל שזה גם כדי שימסרנו לשאר השבטים.

ומוסיף ה**רמב"ן** (שם, ד"ה ואונקלוס), "ואונקלוס שתירגם 'בר חכים הוא ליה', ירצה לומר, שהיה בן דעת וחכם בעיני אביו, וטעמו כטעם זקנים וכו', וואת כוונת חז"ל באמרם, שכל מה שלמד משם ועבר מסר לו, לומר, שמסר לו חכמות וסתרי תורה, ומצאו משכיל ובעל סוד בהם, כאילו היה זקן ורב ימים".

ומבואר, שיוסף הצדיק הוא המשפיע על התורה שנמשלה ל'אש הודלק בעשו ואוכל אותו', אל שאר השבטים, ועל ידי השפעתו הוא משמש כשטנו של עשו, ומבטל היטב את כוחו.

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין **ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה וגו' (ל-א) - למה ועל מה בא הנסיון ליוסף הצדיק של 'ותתפשוה בבגדו'**

פרש"י כיון שראה עצמו מושל התחיל אוכל את הדוב, אני מגדה כך את הדוב, מיד ותשא הקב"ה: אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך, אני מגדה כך את הדוב, מיד ותשא אשת אדוניו וגו' ע"כ. הנה יש לפרש הענין בדרך חרמו, כי מה שאוררה הזאת הצליחה לשים את ידה על יוסף הצדיק וכמעט של תפסה אותו ברשתו, כל זה היה על ידי הבגדים, וזהו **'ותתפשוה בבגדו'**, שעל ידי שהתחיל לשנות את בגדיו ולבושיו, אזי היה מקום ליצר הרע להנציח את טלפיו עליו, ומכאן הגיע לידו נסיון הקשה הלוזה, וכמו שהבאנו מדברי רש"י שעל ידי שהתחיל לסלסל בשערו נתגרה בו הדוב. ואף שלפי הנראה היה כאן עיקר הטענה בכך שאינו מן הראוי לענג את עצמו בשעה כזאת שאביו יושב ומתאבל, אך יש כאן גם רמז נוסף, וכאמור, (וכמובן שאינו מעניינו לשפוט חז" את יוסף הצדיק, ובדאי שכל הנאמר כאן הוא נשגב ונעלם מבינינו ואין לנו שום שמץ של השגה בהם ובמשתגם, אך בכל זאת יש לנו ללמוד מוסר והשכל במה שנוגע אלינו). וכאשר ראה יוסף הצדיק את המצב הביש שאליו הוא נקלע, מיד עשה חשבון בנפשו על מה באה אליו הצרה הזאת, וכאשר הסיק בדעתו כי כל כוחה אשר יכלה לו להביא לידיו נסיון זה היה אך ורק על ידי הבגדים, מיד **ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא להוציא**, ולא רצה להשאיר אפי' רגע נוסף עם המצב של הנסיון, ומכיון שהבין כי הבגדים הן אשר עמדו לו בעכרו, לא אבה להשאירם עליו אפילו עוד רגע קט, ולא השגיח בכך שפעולתו זו עלולה להעיד את חמתה ולגרום לכך שתעליל עליו עלילה ודונית ומרושעת כאשר אכן קרה בפועל. ולהיביות הענין של מלבושי האדם נעתיק כאן ל"ק בכתבי ה**אריזל** (ספר שער הכוונות דרושי ברכת השחר) וז"ל: הנה מלבוש האדם הוא מן הקדושה, וע"י העבדיות שהוא עושה גורם להתלבש בקליפות ושיתאחזו הקליפות במלבושיו, והנה המלבושים יש בהם בחינת אור המקיף מחוץ להם, כגודע כי יש אור פנימי בפנים ונכלל בתוך הגוף, והמלבוש סובב את הגוף, ועל המלבוש הם האורות המקיפים ועומדים מחוץ המלבושים. והנה לכל לבוש ולבוש יש בחינת אור מקיף, ואין לך דבר שדוחה את הקליפות כמו אור המקיף, לפי שאין יכולת בקליפות לינק ולהתאחזו באור המקיף, לכן הוא עומד בחוץ ואין לו פחד מן הקליפות, ונמצא כי המחבר שני מלבושיו ולובשם ביחד אינו נותן מקום לאור המקיף ליכנס תוך שני המלבושים יחד ולהקיף בין כל לבוש ולבוש, ועל ידי כן אין הקליפות נדחות משם. ונודע שאין השכחה מצויה אלא מחמת הקליפות, כי הוכיזה היא מצד הקדושה,

בסוד "ואין שכחה לפני כסא כבודך", וכאשר האדם לובש מלבושיו, בכל פעם שלובשים צריך ליהדר לקחת שני צדי הלבוש ביד ימינו בצד ימינו, ואח"כ שואר צד הימני ביד ימינו, ואח"כ יתן צד שמאל של הלבוש ביד שמאלו ורך האחרונים, ואח"כ ילבש צד הימני של המלבוש ביד ימינו, ואח"כ ילבש צד שמאל של המלבוש ביד שמאלו, ותמיד יכוין לכלול הכל בימין, ואחר כך הימין נותנו אל השמאל עכ"ל.

צמצל: From the incident of Yehudah and Tamar, *Chazal* learn (סוטה פ'), that one must let himself be thrown into a fiery furnace rather than publicly shame another. **Rabbeinu Yonah** explains that one who commits murder (שערי תשובה ג-קמא) is at least aware of the severity of his act. One who publicly

A SERIES IN HALACHA למעשה הלכה **LIVING A "TORAH" DAY** **Lesser Known Halachos Of Chanukah.**

The Proper Way to Light. There are many details about the manner in which we light the *Chanukah Menorah* that we do to make it similar to the *Menorah* in the *Bais Hamikdash*. One of these details is to actively light the majority of the wick that is sticking out of the oil. In *halacha* this is called "מדליק ברוב הוצא". When the *Menorah* in the *Bais Hamikdash* was lit, the *kohen* who did the lighting would not just allow a small flame to catch and then pull away and let the flame get bigger by itself. Rather, he would hold the "lighting candle" in place until the flame engulfed the majority of the wick coming out of the oil. We learn this out from *posukim* that he actively lights the above amount in the *Bais Hamikdash*, and we do the same by the *Chanukah menorah*. This has a source in *Talmud Yerushalmi* (1). **The Correct Position of the One Who Lights.** There is a Talmudic rule that "אין מעבירין על המצות" - a person may not bypass one *mitzvah*, or item of a *mitzvah*, to perform another *mitzvah*, or to do the same *mitzvah* with another item. For example, when putting away one's *Talis* and *Tefillin* after davening, it is important to position them in the "*zeckel*" (bag) in a way that the first item in reach, is the *Talis*, since that is what is put on first. The same rule applies to lighting the *Chanukah*

הוא היה צמר ... **Lubavitcher Rebbe, R' Menachem Mendel Schneerson ZT"l (Likutei Sichos)** would say:

"Yosef had two dreams: one about physical matters (binding sheaves) and one about spiritual matters (the heavenly bodies; sun, moon and stars). Nevertheless, both dreams shared the exact same message. This teaches us that a Jew's physical and spiritual affairs should not be separated from each other, each having its own separate 'message.' Rather, a person should align his physical and spiritual affairs to complement one another. For example, a person's physical activities, such as eating and drinking should be done for the sake of heaven, in order to better serve *Hashem*."

R' Yoel Pinchasi Shlit'a (Spice of Torah) would say:

"*Chazal* tell us that Yosef was stolen away from his father for 22 years, in retribution for the 22 years that Yaakov stayed away from his parents and did not fulfill the *mitzvah* of *Kibbud Av Va'em*. Why? Didn't Yaakov go away at the bidding of his father and mother? In fact, Rivkah told Yaakov to go for 'ימים אחדים' - a short period of time, and indeed the *Torah* tells us that the time Yaakov spent by Lavan was (כ"ט-כ) 'ימים אחדים' on account of his love for Rochel. Perhaps, to Yaakov the 22 years felt *like a few days*, 'like a few days,' whereas for Yitzchok and Rivkah, it felt like the pain of 22 years of absence. Thus by staying away, it was decreed on him a punishment for causing his parents 22 years worth of pain."

A Wise Man would say:

"A bore is a man who deprives you of solitude without providing you with company."

Printed by Mailway (1-888-Mailway) / Dynagrafik

embarrasses another isn't always aware and will not feel remorse over his actions. Also, the pain of embarrassment is worse than the pain of death since killing another is a momentary experience while shaming a person can have lasting effects as he has to live and suffer from the shame caused him.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א **ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס**

Menorah. On the second night of *Chanukah*, for example, we light the two candles on the right side, starting with the one on the left, and continue from left to right. If one would position himself to the right of all the candles, he would then have to pass by the nearest candle(s) to get to the one most to the left. One should therefore position himself to the left of all the candles so that his hand reaches the first candle that he is supposed to light (2). **Different Time Zones.** If a family member is away from home during *Chanukah*, even if he is the head of the household, he can fulfill his *Menorah* obligation by having someone else light in his house. This happens often when one family member has to travel on *Chanukah* for business or other reasons. A famous question arises when he travels to a different time zone. For example, if a person from *Eretz Yisroel* is here in America, and his wife (back home) is lighting at a time that his obligation (in America) did not yet begin (since they are seven hours apart), can he still be exempted by his wife's lighting? This is a strong debate between *Poskim*, and preferably one should have in mind not to be *yotze* with the house lighting, and light for himself later. If this is hard or cannot be done, there are many *Poskim* who rule leniently that he can rely on, and not have to light himself. They include **R' S' Z' Auerbach ZT"l** (3) and **R' Y' S' Elyashiv ZT"l** (4).

(1) ירושלמי שבת ב"א הובא בבואור הלכה תרענ"ב (2) משנה ברורה תרע"א (3) מבקשי תורה ר' (4) תעריך ישראל כב"י

This Issue Dedicated as a Mazel Tov for Levi Yaniv on the occasion of his Bar Mitzvah. Much nachas to the entire Yaniv family

Tuvia's
SEFORIM, HUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

מעשה אבות... סימן לבנים

ויראו אתו מרחוק ובמסר יקרב אליהם ויתנבלו אתו להמיתו וגו' (לו-יה)

The *Torah* relates in great detail how Yosef searched for his brothers and eventually found them in Dosan. When they saw him coming towards them, they plotted against him to kill him: "ויתנבלו אתו להמיתו". Rashi makes a mystifying denotation from these words: "אתו כמו אתו עמו כלומר אליו" - *“(The word) אתו is like meaning אתו as if to say towards him).”* Many commentators struggle to provide an explanation to this terse statement of Rashi.

In relation to this Rashi, an unbelievable story is cited in numerous sources, including “**Shem HaGedolim**” of the **Chid’a**, “**Tzror Hamor**” of **R’ Yosef Sabo ZT”L**, and “**Aisan HaMizrachi**” of **R’ Avraham Rappaport ZT”L** of **Lvov**. To preface this story, it is noteworthy to mention a related story involving the renowned *Tzaddik* and *Mekubal*, **R’ Shimshon of Ostropol ZT”L HY”D** (was killed *Al Kiddush Hashem* by the Cossacks during the years of ת”ח ות”ט - 1608-1609). It is told that R’ Shimshon, who was totally familiar with the secrets of *Kabbalah*, and authored two *seforim* on *Kabbalah*, decided one day to compile a complete kabbalistic commentary on the Talmud, to illuminate the secret and hidden meanings of this enormous body of Jewish learning. With the assistance of a number of other *mekubalim*, they made good use of their extensive knowledge of esoteric wisdom and completed the complex work after considerable labor.

However, R’ Shimshon was a holy *Tzaddik* who strove for complete truth, and he subjected the writings to the test of a dream, a *שאלת חלום*, and the answer he got to his question was that the work was too lengthy and elaborate.

Together with his kabbalistic friends, he began the process of cutting and editing until he was able to make it considerably shorter. Then, he posed the question again, but the answer that came back was the same: it was still too long.

Again and again, he cut the work down, but each time, the response was that it was not sufficiently precise and clear. When R’ Shimshon had made the manuscript as short and concise as he could, he discovered that what he had written was the commentary of Rashi, the great **Rabbeinu Shlomo Yitzchaki ZT”L**, the accepted commentary on the Talmud.

How did Rashi come to his great knowledge of the hidden and revealed portions of the *Torah* and Talmud? The story that is quoted in the above-mentioned sources is that a Kabbalist by the name of **Nachman bar Shmuel** wished to learn the source of Rashi’s wisdom and prostrated himself in prayer by the gravesite of Rashi for many days and nights.

Suddenly, he saw smoke rising from Rashi’s grave and a streak of fire burst forth. He heard an otherworldly voice ring out: “You are not like Rashi, for he gave his entire life over to the words of *Torah* and he greatly increased *Torah* amongst the Jewish people. Stop your tears and supplications, for the gates of tears (שערי דמעות) have been shut before you.”

Nachman bar Shmuel did not give up. “How can it be,” he asked, “that I have no recourse? Why are the gates locked?” A vision was then shown to him but he did not recognize it nor understand its meaning. With great trepidation and fear, he decided to throw caution to the wind. “Please,” he shouted, with tears rolling down his cheeks, “if I am deemed a *Torah* scholar in your eyes, allow me to learn the secrets of the righteous, for *Tzaddikim* are considered alive even after their deaths.”

A second burst of flame arose from the grave, and the voice rang out, “Now, hear it from the mouth of Rashi himself.”

“I am Shlomo ben Yitzchok,” began a soft, pleasant voice. “I fasted 613 consecutive fasts, aside for *Shabbosos* and *Yomim Tovim*, until I was able to produce my commentary on the Written and Oral portions of the *Torah*. The Heavenly Tribunal found favor with me, but the accusatory angel argued with the Holy One Blessed be He, until the son of Amram (*Moshe Rabbeinu*) came along and explained the words 'ויתנבלו אתו' as follows: Praiseworthy is Shlomo ben Yitzchok whose sole intention is for the sake of Heaven. 'ויתנבלו אתו' - He has already taken the portions of Avraham, Yitzchok and Yaakov, 'אתו עמו', I - I already gave him my portion, 'כלומר אליו', in other words, I gave the Almighty’s portion to him.”

The voice of Rashi went on to say that if one understands this, he will ascertain many of the secrets of life, in this world and in the next, including the war of Gog and Magog, and the death of Moshiach ben Yosef. Who can fathom the greatness of the holy *Tzaddik*, Rashi?

משל למת הדבר דומה

דיא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר למי אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא וכו' (לח-כה)
משל: When **R’ Yehoshua Leib Diskin ZT”L** moved to Yerushalayim in 5638 (1878) from Brisk, he began delivering a weekly *parsha shiur* every *Motzei Shabbos*. During the *shiur*, his personal *shamash* would bring him a cup of tea with sugar which the *Rav* required for additional energy.

It happened once that the *shamash* mistakenly put salt in the cup instead of sugar, and the *Rav* started to drink the tea - without any reaction. R’ Yehoshua Leib’s wife happened to be in the kitchen and noticed that the *shamash* was putting salt into the cups of tea he was preparing. In a

frenzy, she ran to her husband and exclaimed, “Stop, there’s salt in your tea! It is quite dangerous for you and the *Torah* says 'ונשמרתם מאד לנפשתיכם' - one must guard his health. How can you endanger yourself by sitting there and drinking tea?”

Later, the *Rav* told her privately, “Had I even slightly reacted to the salt in my tea, everyone would have realized what had happened, and the *shamash* would have been publicly shamed. If *Chazal* say that one must cast himself into a furnace to avoid publicly embarrassing another person, then certainly I am required to drink that cup of tea!”

ויראו אתו מרחוק ובמסר יקרב אליהם ויתנבלו אתו להמיתו וגו' (לו-יה)

Concerning Yosef, the *Torah* records: “*And his brothers saw him from afar, and before he came near to them, they conspired against him to kill him.*” This was the real tragedy! Yosef’s brothers saw him from afar - they had grievances against Yosef, some real, some imagined - but they always saw him “*from afar.*” They never sat down with him to air their grievances face to face, to confront him with the evil report about them which he brought to their father.

R’ Moshe Avigdor Amiel ZT”L (Hegyonos El Ami) quotes the *Medrash Tanchuma* (ויגש): “*Every distress that occurred to Yosef occurred to Tziyon.*” In reflecting on the fraternal enmity of the sons of Yaakov, it is apparent that the brothers quarrelled with Yosef over words, over issues and matters without cause: "וישנאו אתו" - animosity existed first; then came the explanation and justification. Indeed, the distress that occurred to Yosef as a result of this unwarranted hostility occurred to the Jewish people, to the Jewish homeland, to *Tziyon* - both from her enemies without and enemies within. Our greatest enemies have always been those who “*see us from afar*” and do not take the time or the initiative to see us up front, to learn what we are all about. They conspire to destroy us before we have a chance to get close, to establish harmonious relations with them.

This is what *Sinas Chinam* - Baseless Hatred, is all about, as *Chazal* teach us (וימא ט): “*Yerushalayim was destroyed because of groundless hatred.*” In comparing the experiences of Yosef with the historical experience of the eternal Jew, **Rabbi Yehudah (Leo) Jung Z”L** (an architect of American Orthodox Judaism in the early 20th century) wrote: “Throughout antiquity and the Middle Ages, and into our own years, the Jew has gone on dreaming for others. Like Yosef, so did he fare. When the chief butlers and kings of history had been liberated, they promptly did not remember the Jew - they forgot Yosef”

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

השגחה פרטית

The **Rokeach** writes that *Parshas Vayeshev* contains 112 *posukim* just as *Perek* 92 of *Tehillim*, "מומזר שיר ליום השבת", contains 112 words. **R’ Matisyahu Solomon Shlit’a** explains the significance of this correlation. In *Parshas Vayeshev* there appears to be many great people making “mistakes.” How could Yaakov show favoritism to Yosef? How could the *shevatim* accuse and sell their own brother down to Egypt? How could Yehudah get involved with Tamar? The answer is hinted to us in the words, “*And he (Yaakov) sent him (Yosef) from the valley of Chevron.*” Rashi points out that Chevron is not a valley but a mountain. Rather, the word "עמק" should be interpreted homiletically as “deep counsel” and Chevron is the burial place of Avraham.

The understanding then is that Yaakov sent Yosef based on “the counsel of Avraham.” This was *Hashem’s* way of carrying out the promise that Avraham’s children will be slaves in Egypt. All the “mistakes” of the righteous in this *parsha* are not “mistakes” at all. They are simply *Hashem’s* way of moving His pawns to carry out His master plan. Nothing happens by chance. Every single movement is a Divine manipulation in order for the purpose of the world to come to fruition.

Chazal tell us that *Hashem* showed *Adam HaRishon* the future events of the world. Every incident, past and present, was shown to Adam with a clear understanding of the big picture of world history. With great emotion, Adam sang 112 words declaring the same awe of *hashgacha pratis* as the 112 *posukim* in *Vayeshev*. Although often times we wonder about the “mistakes” that occur in the world, let us remember that EVERYTHING is part of the Master Plan of the Master of the World!

והנה ארחת ישמעאלים באה מנלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולוט הולכים להוריד מצרימה וגו' (לו-כה)

David Hamelech was running for his life! Shaul suspected him of plotting to take away his throne and chased after him with intent to kill. What was Dovid’s reaction to all this? Did he complain; was he afraid? No! Rather, he praised *Hashem* and said: "בצר הרחבת לי" (תהלים ד-ב) - “*When I was in distress, You broadened me.*” Dovid always managed to find the hint of light, the spark of optimism and faith, in an otherwise dark and distressing situation. In the end, through his positive outlook and unshakeable belief in the Almighty’s salvation, he saw the *Midas HaDin* (strict judgment) overturned to *Midas HaRachamim* (merciful judgment), and merited the fulfillment of: "תכריע קמי תחת" - “*You have made my enemies kneel before me.*”

"מאיגרא רם לבירא" - *Yosef HaTzaddik* took a great fall - *From a high roof to a deep pit.*” As the beloved son of *Yaakov Avinu*, he watched his fortune fall; his brothers resented him, stripped him, threw him into a deadly pit and ultimately sold him as a slave to a caravan of indecent merchants. His entire world was overturned, his life turned upside down. His suffering was indescribable!

And then, notes **R’ Yankel Galinsky Shlit’a** in his inimitably incisive manner, Yosef saw the hint of light, the silver lining amongst the darkening clouds. The traveling merchants who bought Yosef were carrying "נכאת וצרי ולוט" - good smelling spices, something they wouldn’t ordinarily be dealing with. Yosef understood that *Hashem* was sending him a message: "בצר הרחבת לי" - In the depths of deep suffering, *Hashem* is there. His manifestation may be hidden at first, but eventually He will find him. In the case of Yosef, the pleasant smell of the spices indicated to him that *Hashem* was guiding him and would never abandon him. It was this unshakeable belief that reversed his fortune; he was sold to a minister, given a “good” job, was successful even in prison, and ultimately went on to rule the entire land of Egypt.

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה (לו-יד)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead